

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.broj: P-4003/2025-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Sanji Vodopija, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, OIB: 22694857747, zastupanog po punomoćnicima Denisu Laucu i Ivici Čosiću, odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026. godine u nazočnosti punomoćnice tužitelja Monike Galic dipl. pravnice i punomoćnika tuženika Ivice Čosića, odvjetnika, dana 23. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 282, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje iz Zagreba, Mihanovićeve 3, isplati na ime naknade štete svotu od 27.390,90 eura uz pripadajuću zateznu kamatu koja teče od podizanja tužbe do isplate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku 15 dana.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 23. listopada 2026. godine pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je njegov osiguranik Vedran Odrlić smrtno stradao u prometnoj nesreći dana 21.08.2017. godine u Samoboru, križanje Ulice grada Wirgesa i A. Starčevića, kao vozač motocikla, na način da mu je Mirjana Pavlić, osiguranica tuženika kao vozač osobnog automobila oduzela prednost prolaska. Navodi da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Novom Zagrebu broj K-162/18 od 19.09.2018. osiguranica tuženika proglašena krivom. Navodi da je rješenjem tužitelja broj 1096566 od 29.08.2018. priznato obitelji pok. osiguranika tužitelja pravo na obiteljsku mirovinu. Za razdoblje od 01.10.2022. do 31.05.2025. s osnova obiteljske mirovine ukupno je isplaćeno 27.390,90 eura, a koji iznos za tužitelja predstavlja štetu. Tužitelj je u mirnom postupku pokušao namiriti štetu, te je dana 05.05.2025. uputio tuženiku odštetni zahtjev za naknadu štete. Tuženik je zahtjev zaprimio, ali je odbio podmiriti dug. Stoga tužitelj, a temeljem odredbe čl. 160. u smislu čl. 161.st.3. Zakona o mirovinskom osiguranju, tužbenim zahtjevom potražuje od tuženika isplatu iznosa od 27.390,90 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe 11.06.2025. pa do isplate.
2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje nastanak štetnog događaja. Navodi da tužitelj nije dostavio dokaz da bi vozilo Mirjane Pavlić u trenutku prometne nezgode bilo osigurano kod tuženika, te osporava njezinu odgovornost za nastanak štetnog događaja. Osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti, te ističe da se u ovoj pravnoj stvari imaju primijeniti odredbe iz Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09), a ne odredbe iz čl. 161.st.3. Zakona o mirovinskom osiguranju. Prema mišljenju tuženika, pravilnom primjenom materijalnog prava, čl. 27. Zakona o obveznom osiguranju u prometu potrebno je utvrditi stvarnu štetu za koju tuženik odgovara po polici automobilske odgovornosti, a koje u konkretnom slučaju nema (uvid u dokaz koji dostavlja tužitelj – prijava o ozljedi na radu). Osporava da bi tužitelj izvršio predmetne isplate. Predlaže tužbeni zahtjev tužitelja odbiti u cijelosti uz naknadu parničnog troška.
3. Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaze uvidom u prijavu o ozljedi na radu, presudu Općinskog suda u Novom Zagrebu broj K-162/18 od 19.09.2018., rješenje tužitelja broj 1096566 od 29.08.2018., obračun isplaćene obiteljske mirovine, odštetni zahtjev tužitelja od 05.06.2025., nalaz i mišljenje prometnog vještaka dipl.ing. Igora Jakoplića iz spisa ovog suda br. Pn-772/2019, kao i cjelokupnu spisnu priležuću dokumentaciju.
4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.
5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 27.390,90 eura nastale isplatom obiteljske mirovine zbog smrti osiguranika tužitelja Vedrana Odrlića u razdoblju od 01.10.2022. godine do 31.05.2025. godine.
6. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja – prometne nesreće od 21.08.2017. godine u kojoj je osiguranik tužitelja Vedran Odrlić smrtno stradao, te da je rješenjem tužitelja broj 1096566 od 29.08.2018. godine Željki Sablić Odrlić (udovici umrlog) osiguranika tužitelja Vedrana Odrlića i djeci Odrlić Viti i Odrlić Kim priznato pravo na obiteljsku mirovinu počevši od 22.08.2017. godine. Iz navedenog rješenja proizlazi da je uzrok smrti osiguranika tužitelja povreda na radu (predmetna prometna nesreća).

7. Uvidom u obračun isplaćene obiteljske mirovine utvrđeno je da je tužitelj u razdoblju od 01.10.2022. do 31.05.2025. Odrliin Kim i Odrliin Vitu (djeci pok. Odrliin Vedrana) na ime obiteljske mirovine isplatio ukupni iznos od 27.390,90 eura, a koji iznos tužitelj potražuje od tuženika u ovom postupku. Nesporno je i da se tužitelj obratio tuženiku s odštetnim zahtjevom od 05.06.2025. godine potražujući isplatu tog iznosa.

8. Između stranaka prvenstveno je sporna osnova i visina zahtjeva tužitelja s obzirom na različita stajališta stranaka o propisima do čije primjene dolazi u ovoj pravnoj stvari i s tim povezanog pitanja opsega i visine odgovornosti tuženika u konkretnom slučaju.

9. Prema odredbama čl.164.st.1. i 2. Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22 - dalje: ZOMO) ovdje tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i ako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. Naknada stvarne štete, koju ovdje tužitelj ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ZOMO-a, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to: novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu, novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na osnovi tjelesnog oštećenja, kao i troškove profesionalne rehabilitacije, kao i novčane naknade u vezi s korištenjem tog prava. Odredbom čl. 164. st. 1. ZOMO-a propisano je da ovdje tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz čl. 161. ZOMO-a i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete). Odredbom čl. 41. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 115/18 – dalje: ZIDZOMO) koja se primjenjuje od 01.01.2019., a kojom je promijenjena odredba čl. 161. st. 2. ZOMO-a, propisano je da naknada stvarne štete koju ovdje tužitelj ima pravo zahtijevati između ostaloga obuhvaća novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu.

10. Međutim, ovdje tuženik je društvo koji se bavi poslovima osiguranja, između ostaloga i poslovima obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti, a što je uređeno Zakonom o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14 – dalje: ZOOP), zbog čega se na konkretan odnos tužitelja i tuženika kao osiguratelja glede utvrđivanja visine i opsega obveze tuženika primjenjuje materijalno pravo koje regulira tu materiju, dakle ZOOP koji je i bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine čiju naknadu tužitelj potražuje u ovom postupku.

11. Pravnu dilemu temeljem kojeg propisa valja odlučiti o obvezi tuženika kao osiguratelja štetnika za isplatu štete koju trpi mirovinsko osiguranje razriješio je Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci posl.br. Rev-x 388/2018 od 25. kolovoza 2020. U toj odluci izraženo je pravno shvaćanje prema kojem je za odluku u sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine, mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine. Istovjetno pravno shvaćanje izraženo je i u kasnijim odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-5292/2019 od 16. lipnja 2020., Rev-1034/2021 od 08.02.2023., Rev-12/2022 od 12.01.2022., Rev-552/2022 od 17.05.2022., Rev-850/2022 od 25.10.2022., Rev-954/2022 od 25.01.2023., Rev-970/2022 od 05.09.2023., Rev-249/2022 od 18.01.2023. i dr.

12. Prema odredbi čl. 27.st.1. ZOOP-a društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenog, mirovinskog i invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Odredbom st.2. istog članka propisano je da se stvarnom štetom iz prethodnog stavka smatraju troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. Prema odredbi st.3. tog članka razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

13. Kako je prema rješenju tužitelja udovici i djeci umrlog osiguranika priznato pravo na obiteljsku mirovinu, te kako je smrt osiguranika prouzročena povredom na radu, to u konkretnom slučaju valja primijeniti odredbu čl. 27. ZOOP-a. Kako je obiteljska mirovina osiguranika tužitelja nastala zbog ozljede na radu, tj. isplaćuje se zbog ozljede na radu, to ne postoji razlika u visini mirovine koju bi tuženik bio dužan isplatiti tužitelju. S obzirom da se stoga utuženo potraživanje tužitelja u odnosu na tuženika već samim time ukazuje neosnovanim (zbog čega sud nije posebice cijenio preostale navode stranaka niti provodio daljnje dokaze na te sada neodlučne okolnosti), valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti i odlučiti kao u izreci ove presude.

14. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl.154. st.1. i čl.155. ZPP-a.

15. Tuženiku je priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku, u skladu sa zatraženim troškovnikom, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, te važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to za sastav odgovora na tužbu od 19.08.2025. 250 bodova (Tbr. 8/1) i za zastupanje na ročištu 10.09.2026. 250 bodova (Tbr. 9/1), dakle ukupno 500 bodova, što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 eura sukladno spomenutoj Tarifi, te uvećano za 25% na ime PDV-a iznosi 1.250,00 eura. Na tako utvrđeni iznos troška tuženiku su dosuđene zatezne kamate tekuće od presuđenja pa do isplate, po kamatnoj stopi propisanoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, a temeljem odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a.

16. Slijedom navedenog, valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 23. listopada 2026. godine

Sutkinja:
Sanja Vodopija

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:

1. tužitelju
2. pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-188fe**

Kontrolni broj: **07ffb-c300e-cd253**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.